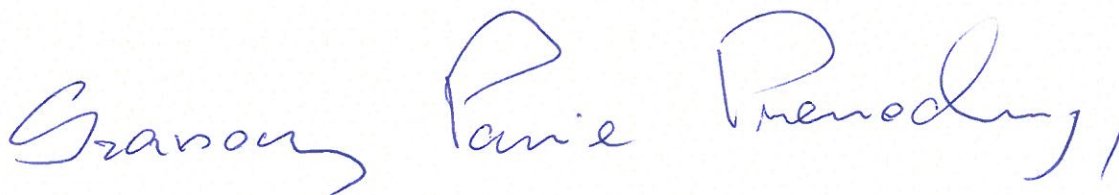

Warszawa, dnia 24 lutego 2020 r.

Sz. P.
Senator Jan Hamerski
Przewodniczący Komisji Infrastruktury
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Dotyczy: ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 68)

w związku z przekazaniem ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 68) (dalej: Ustawa) do Senatu, działając w imieniu Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej (dalej: PIKE), wnoszę o podjęcie przez Komisję działań w celu przyjęcia przez Senat poprawek do Ustawy, których brzmienie przedstawione jest poniżej.

1. Postulat rezygnacji z wprowadzanego obowiązku ustanowienia kierownika prac geodezyjnych

Zgodnie z art. 1 ust. 9 Ustawy, zmieniającym art. 11 Prawa geodezyjnego i kartograficznego (dalej: PGK), a w szczególności jego ust. 2, każdy wykonawca prac geodezyjnych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia organowi Służby Geodezyjnej i Kartograficznej (SGiK), ma mieć obowiązek ustanawiania, legitymującego się odpowiednimi uprawnieniami zawodowymi, kierownika prac geodezyjnych. Jego dane, w tym numer uprawnień zawodowych, miałyby być podawane w zgłoszeniu prac (art. 12 ust. 2 PGK).

Należy zatem zauważyć, że już obecnie możliwe jest powołanie kierownika prac geodezyjnych przy każdej inwestycji, jednakże jest to opcjonalne. Także w projekcie Kodeksu Urbanistyczno-Budowlanego nie rozważano wprowadzenia obowiązku powoływania kierownika prac geodezyjnych. W ocenie PIKE za wystarczającą uznać należy obecną możliwość powołania kierownika prac geodezyjnych, a nie przymus. Konieczność powoływania kierownika prac geodezyjnych, przy wszystkich pracach zgłaszanych organowi SGiK, może prowadzić do wzrostu kosztów inwestycji, a w konsekwencji do spadku ich liczby. W przypadku członków PIKE oznaczałoby to zmniejszenie inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną. Dotychczas powołanie kierownika prac geodezyjnych było bowiem konieczne wyłącznie, gdy

poszczególne czynności składające się na te prace nie były realizowane w całości samodzielnie przez osobę legitymującą się uprawnieniami zawodowymi. Za niewystarczające uzasadnienie dla wprowadzenia takiego obowiązku należy uznać „uproszczenie i ujednoczenie zasad dokonywania zgłoszeń prac geodezyjnych”. Celem nowelizacji jest bowiem ułatwienie prowadzenia inwestycji¹, a zatem wskutek unifikacji powinno znosić się dany obowiązek względem wszystkich przypadków, a nie rozciągać taki obowiązek na wszystkie przypadki dotychczas nim nieobjęte.

W ocenie PIKE zasadnym byłoby zatem **odstąpienie w art. 1 ust. 9 Ustawy od zmian w zakresie rozszerzania obowiązku powoływania kierowników prac geodezyjnych**. Jedyne konieczne w art. 11 PGK zmiany mogą dotyczyć usunięcia wskazania na „asystenta mierniczego górniczego” oraz „kierownika prac kartograficznych”, wobec rezygnacji z takiego pojęcia w całym PGK.

W związku z tym PIKE proponuje, aby art. 1 pkt 9) Ustawy, zmieniający art. 11 PGK, przyjął brzmienie:

„Art. 11. 1. Wykonawcą prac geodezyjnych lub prac kartograficznych może być przedsiębiorca, jednostka organizacyjna, a także osoba legitymująca się uprawnieniami zawodowymi w dziedzinie geodezji i kartografii w przypadku wykonywania przez tę osobę funkcji biegłego sądowego lub mierniczego górniczego. 2. W przypadku gdy wykonawcą prac geodezyjnych lub prac kartograficznych podlegających obowiązkowi zgłoszenia organowi Służby Geodezyjnej i Kartograficznej jest przedsiębiorca lub jednostka organizacyjna, a poszczególne czynności składające się na te prace nie są realizowane w całości samodzielnie przez osobę legitymującą się uprawnieniami zawodowymi, przedsiębiorca lub kierownik jednostki organizacyjnej ustanawia legitymującego się odpowiednimi uprawnieniami zawodowymi kierownika prac geodezyjnych.”

2. Postulat rezygnacji z wprowadzanego wymogu posługiwania się mapą do celów projektowych

W ocenie PIKE wprowadzenie poprzez art. 1 ust. 1 lit. b Ustawy definicji mapy do celów projektowych należy przyjąć z zadowoleniem. Jednakże powiązanie z tym obowiązku wykorzystywania w procesie inwestycyjnym wyłącznie takich map, może spowodować wzrost kosztów inwestycji, a tym samym spadek ich liczby. W przypadku członków PIKE oznaczałoby to zmniejszenie inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną. Spowodowane jest to ugruntowaniem przez działania legislacyjne bardzo wymagającego podejścia niektórych organów administracji architektoniczno-budowlanej do kwestii map do celów projektowych. Trzeba wskazać, że takie uregulowanie tych kwestii stoi w sprzeczności z ogólnym celem Ustawy. Wprowadzenie dodatkowych definicji i wymogów oraz ugruntowanie nieliberalnej działalności organów z pewnością nie doprowadzi do ułatwienia procesu inwestycyjnego.

¹ Uzasadnienie do Ustawy:

„Projekt rozwiązuje problem nadmiernych ograniczeń, w tym również biurokratycznych, występujących w procesie prowadzenia prac geodezyjnych i kartograficznych związanych m.in. ze zgłaszaniem prac geodezyjnych i kartograficznych, udostępnianiem materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (pzgik), opłatami za przedmiotowe udostępnianie, przekazywaniem wyników prac geodezyjnych i kartograficznych oraz ich weryfikacją.”

Wprowadzane zmiany są niedostatecznie uzasadnione. Jako ich powód wskazuje się, że obecne regulacje skutkują niejednorodnym podejściem organów administracji architektoniczno-budowlanej w skali kraju w kwestii opracowań geodezyjnych wymaganych w ramach postępowań inicjujących proces budowlany. Nie zostało jednak określone, czy w Ustawie wybrano akurat to podejście, które jest najbardziej proinwestycyjne. W ocenie PIKE zdecydowanie tak nie jest. Wprowadzenie definicji mapy do celów projektowych oraz powiązanie z tym obowiązku wykorzystywania w procesie inwestycyjnym wyłącznie takich map, może bowiem spowodować wzrost kosztów inwestycji, a tym samym spadek ich liczby.

Wprowadzane zmiany zdecydowanie nie mogą zostać uznane za optymalne. Ma to ogromne przełożenie na inwestycje w zakresie sieci telekomunikacyjnych. Zupełnie racjonalne jest aby inwestycje telekomunikacyjne były wykonywane na podstawie planu sytuacyjnego sporządzanego na mapie pochodzącej z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zawierającej co najmniej elementy stanowiące treść mapy ewidencyjnej, czyli niekoniecznie na aktualnej mapie do celów projektowych. Takie rozwiązanie było zawarte w projekcie Kodeksu Urbanistyczno-Budowlanego. Jak wynika natomiast ze stanowiska przedstawionego przez wnioskodawców Ustawy, procedowana obecnie ustawa dot. Prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz uchwalona już ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 221) należy uznać za kontynuację prac nad tym aktem prawnym.

W ocenie PIKE zasadnym byłoby zatem **odstąpienie w art. 3 ust. 3 Ustawy od zmiany w zakresie zaostżania wymogów względem zawartości projektu budowlanego, polegającej na wprowadzaniu obowiązku sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu wyłącznie „na aktualnej mapie do celów projektowych” – szczegółowo definiowanej w art. 2 pkt 7a) PGK.** Za wystarczające uznać należy *status quo* zezwalające na sporządzanie projektu zagospodarowania działki lub terenu „na aktualnej mapie”, tj. także na mapie niespełniającej szczegółowych wymogów z PGK. To z kolei powoduje także zmiany w określonych poniżej przepisach, które są powiązane z wprowadzeniem wymogu wykorzystywania aktualnej mapy do celów projektowych.

W związku z tym PIKE proponuje, aby wyrazy „do celów projektowych”, skreślić w:
- art. 3 pkt 3) Ustawy, zmieniającym art. 34 ust 3 pkt 1) Prawa budowlanego, oraz w
- art. 9 Ustawy, zmieniającym w art. 1 w pkt 15 w lit. b, ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

Jednocześnie PIKE proponuje, aby w art. 3 pkt 2) Ustawy, dodającym do Prawa budowlanego art. 27a, wyrazy „mapy do celów projektowych” zastąpić wyrazami „aktualnej mapy”.

Z wyrazami „na aktualnej mapie”,

Jerzy Straszewski
Prezes Zarządu PIKE

